

Set fra din stol, hvad er da god universitetsundervisning/vejledning (nogle kriterier for gode undervisningspraksisser)

Helt banalt så er god universitetsundervisning den undervisning eller vejledning som formår at give den studerende evner, mod og lyst til selvstudier. Og det kræver at man i en vis grad kan tage udgangspunkt i den enkelte studerendes niveau, evner og muligheder.

Og hvis jeg nu var studerende, så ville jeg synes, at det krævede tre ting af en underviser:

- faglig kvalitet
- pædagogisk kompetence
- personligt engagement.

Man skal for det første være dygtig - altså have kvalitet inden for sit fag.

For det andet skal man have pædagogisk kompetence, dvs. være bevidst om hvordan og med hvilke virkemidler, man underviser

For det tredje skal man have sjælen med i undervisningen eller vejledningen.

Jeg synes, at det er vigtigt, at have fokus på koblingen mellem viden og kompetencer, så det akademiske kommer til at opleves som relevant for den virkelighed, som man skal ud i. Ikke for aftagernes skyld, men for de studerendes skyld.

Og så er det vigtigt at undervisningen på læring fremfor vidensformidling – det kan være med til at engagere de studerende.

Jeg tror egentlig, at det måske var lettere før i tiden. Ikke at det altid skete – det gjorde det langt fra.

Men det er klart, at når universiteterne er gået fra at være et sted for eliten til at være uddannelsesinstitution for 25 procent af samfundets unge, så er der altså en større spredning forudsætningerne; og det stiller større krav til undervisernes pædagogiske kvalifikationer. Og det er da heller ikke utænkeligt, at det er lettere at være engageret og møde de studerende, hvor de er, når der er færre af dem (studerende altså).

Så et kriterium for god undervisning kunne jo være, at man var god til at engagere sig selv – og de studerende gennem nye undervisningsmetoder, som tager højde for den situation.

Et andet kriterium kunne være, at undervisningen er differentieret. Noget af det som jeg har lært igennem det sidste halve år er, at der er mange studerende fra forskellige retninger – og også på forskellige niveauer – til undervisningen. Det kræver jo et helt andet arbejde med undervisningsdifferentiering, hvis de studerende skal få noget af det – og blive engageret.

Så der er behov for en stadig udvikling af nye undervisningsformer, som kan følge med udviklingen blandt de studerende.

Spørgsmålet er, om tingene bevæger sig i den rigtige retning. Der har desværre været en tendens til - ikke mindst som følge af globaliseringsmidlerne - at flere universiteter prioriterede post doc stillinger frem for adjunkter – ligesom det ikke er alle strategiske forskningscentre, som prioriterer undervisning og uddannelse.

Hvad er et eller flere gode eksempler på udvikling af universitetsundervisning/-vejledning, (danske eller udenlandske eksempler - hvad har du kendskab til som du synes fungerer godt og kan bruges som model for noget universiteterne kunne gøre mere af)

Gentænkningen af jura på Københavns Universitet

Psykologi-studiet på Aalborg i den allersidste del af studiet

Man skal jo altid passe på med at tage udgangspunkt i sig selv. Men noget af det undervisning, som jeg selv har haft mest glæde af fandt sted på Uppsala Universitet i begyndelsen af 90'erne.

For mig relativt svært stof i politisk teori, som er borderline filosofi. Der fik vi forelæsning på store hold af en af Sverige bedste forskere og professorer.

Ved siden af det, var vi opdelt i studiegrupper på 5-6 personer, som efter hver forelæsning mødtes med en ph.d.studerende i seminarer på to timer. Forud for forelæsninger var der udarbejdet spørgsmål til dagens tekst, som man skulle forberede inden forelæsning og seminar.

Når jeg vil fremhæve det, så skyldes det, at der både var faglig kvalitet. En pædagogisk gennemtænkt metode. Nærhed – og dermed engagement – plus ikke mindst at vi studerende, blev hinandens læremestere.

Det betyder, at jeg rent faktisk kan huske Rawls teori om retfærdighed – selvom jeg synes det var meget lidt tilgængeligt i starten.

3. Hvordan synes du at universiteterne kan/bør/skal meritere/kompensere underviseres eller institutters arbejde med praksisudvikling på undervisnings-/vejledningsområdet? Synes du undervisning og forskning skal ligestilles og begge dele dokumenteres og peer reviewes og da hvordan?

Ja – jeg synes at forskning og undervisning skal ligestilles. Jeg synes, at kernen i et universitet er at give sin viden videre, at forny samfundet gennem samspillet med de studerende.

Det er min oplevelse, at forskning har forrang og mere prestige end uddannelses- og undervisning. Og det mener jeg er en ledelsesmæssigt udfordring, at ændre på det. For det handler meget om kultur.

Forleden hørte jeg en rektor, som ville lave ansættelseskriterierne om – så det IKKE kun er publicering, som leder til karriere og fastansættelse, men også dokumenteret undervisningskvalitet. F.eks. studenterevalueringer.

Det er på en måde opløftende og deprimerende på én og samme tid, at KU har et projekt med navnet "Den gode uddannelse. Opløftende fordi det er godt at der fokus på det – men deprimerende, at det skal trækkes frem og sættes op, som noget man er nødt til at gøre noget særligt for.

Men jeg er optimist på undervisningens og uddannelses

Tror på team – at bruge peer review, som man kender det fra forskningen på undervisningen. Det er universitetets kultur, man skal finde veje til at bruge den kultur, som vi kender fra forskningen på undervisningen. Ikke som dokumentation, men som udvikling.

Undervisning og uddannelse skal primært ledes – og det er en anden opgave end at lede forskningen. Et eksempel på et område, som skal ledes bedre er brugen af DVIP. Det er i mine øjne en god ting, men det skal kvalitetssikres.